N°. 56. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Donderdag* den 14[den] Julij.

SURINAME.

Algemeene Secretarij.

Den 11 *Julij* 1831.

De Heer SAMUEL FERDINAND FLU, benoemd zijnde tot *Vendumeester* alhier, heeft den voor die bediening bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip *Guijana*, Kapt. D. G. VISSER, naar Amsterdam; lading: 247 vaten Suiker, 10 balen schoone - en 4 dito vuile Katoen, en 74 balen Cacao.

Den 8sten, de Nd. Am. Brik *Fox*, Kapt. CHARLES SAUNDERS, naar Glouchester; lading: 231 vaten Malassie.

Den 9den, het Schip *Maria*, Kapt. J. J. BART, naar Amsterdam, lading: 425 vaten Suiker, en 59 balen schoone Katoen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

MIDDELBURG, 13 *Mei*. Den 10den hebben de Belgen, op zeeuwsch grondgebied, niet verre van Hulst, een vrijheidsboom geplant. Dezelve is terstond door de onzen om verre gehakt. Den 11den hebben zij een tweeden geplant, en denzelven, door een dertigtal belgische soldaten en een hoop gemeen volk, uit Stekene, St. Gillis, enz., met vorken en wat des meer zij gewapend, die daartoe tot St. Jansteen was doorgedrongen, doen bewaken. Na dat een detachement vrijwilligers van het 2de battaillon landelijke schutterij Overijssel den staat van zaken had opgenomen, zijn dadelijk 200 man, zoo schutters als linie-troepen, met een paar stukken geschut, derwaarts getrokken en hebben dezelve, na eene schermutseling van anderhalf uur, de muitelingen op de vlugt gejaagd; zoo men verzekert, met achterlating van zeven dooden. — Van onze zijde is een der schutters, welke zich bij uitstek wel gekweten hebben, ligt aan 't been gewond. — De generaal *de Kock* heeft, op het berigt, dat de Belgen, over 't algemeen, in de nabijheid van Hulst meer in beweging geraakten, zich heden derwaarts begeven.

'sGRAVENHAGE, 16 *Mei*. Omtrent de schermutseling, welke den 11den in de nabijheid van Hulst is voorgevallen, wordt in een rapport van den kollonel *Boellaard van Tuijl*, bevelhebber der troepen in het 5de district van Zeeland, gemeld, dat ongeveer 160 wel gewapende Belgen, in den avond van den 11den, op het onverwachtst, de vesting Hust tot op den afstand van eenige minuten genaderd zijn, en dadelijk den aanval hebben begonnen; — dat, na versterking te hebben bekomen, onze troepen den vijand zeer spoedig over de grenzen hebben terug gejaagd, en dat de Belgen daarbij met zoo veel overhaasting te werk zijn gegaan, dat zij aan onze artillerie slechts tot één kanonschot gelegenheid hebben gegeven, hetwelk hen dadelijk geheel in verwarring bragt. De aan onze zijde gewonde schutter heet *v. d. Woerd*. Volgens geruchten moet de vijand verscheidene gekwetsten hebben.

»Hoewel deze schermutseling (dus eindigt het rapport) van geen groot aanbelang in hare gevolgen is geweest, zoo is het echter eene waarheid, dat een onbeperkte moed de overijsselsche landelijke schutterij bij dit voorval heeft gekenmerkt, hebbende dezelve met de overige troepen in dapperheid gewedijverd, en derzelver manschappen een grooten waarborg voor hunne standvastigheid gegeven."

HAARLEM, 20 *Mei*. De belgische regent heeft een brief van den minister *Lebeau* aan den heer *Verstolk van Soelen*, of het zoogenaamde *ultimatum* aan Holland, in de meeste der brusselsche bladen doen plaatsen. Dezelve is van den navolgenden inhoud:

»De ondergeteekende, minister van buitenlandsche zaken van het koningrijk Belgie, heeft de eer, om, overeenkomstig de bevelen van mijnheer den regent, en na het oordeel van den raad der ministers vernomen te hebben, aan mijnheer den baron *Verstolk van Soelen*, minister van buitenlandsche zaken, de navolgende bedenkingen voor te dragen, en Z. Exc. te verzoeken, om dezelve wel aan zijne regering te willen onderwerpen.

»Zoo als het thans met de belgische omwenteling staat, is in dezelve niets, dat tegen de wezenlijke belangen des hollandschen volks of tegen de algemeene staatkunde van Europa aandruischt.

»De afscheiding der beide landen, die het koningrijk der Nederlanden uitmaakten, is feitelijk en regtens tot stand gebragt, zoo door den wil der beide volken, als door de verklaring der Staten-generaal, zamengesteld uit de afgevaardigden der noordelijke en zuidelijke gewesten.

»Uwe Exc. heeft, bij eene gedenkwaardige gelegenheid, gezegd: »dat de vereeniging der beide landen haren oorsprong geenszins verschuldigd was aan de begeerte, om Holland te bevoordeelen, of aan hetzelve genoegen te geven, maar alleenlijk aan de behoefte, om eenen nieuwen waarborg voor het evenwigt van Europa te vinden."

»Uwe Exc. voegde daarbij: »dat men in 1815 twee Staten vereenigd had, die met opzigt tot elkander op dezelfde lijn geplaatst waren, en dat geene der beide partijen gerekend konde worden tot vergrooting van het grondgebied der andere te moeten strekken." [Antwoord van mijnheer den baron *Verstolk van Soelen*, van 12 April 1826, aan mijnheer den graaf *von Mier*.]

»Het is den ondergeteekenden hoogst aangenaam, zich op deze merkwaardige woorden te kunnen beroepen, waarbij de onafhankelijkheid van Belgie, wat het verledene betreft, erkend, en des noods voor de toekomst gewettigd werd. Holland en Belgie hebben, door zich af te scheiden, niets anders gedaan, dan zich, met opzigt tot elkander, weder in dien toestand te verplaatsen, welken U. Exc. zoo juist heeft gekenschetst; en de gebeurtenis, welke tot deze afscheiding aanleiding heeft gegeven, is voor de beide natien een herstel van derzelver zelfstandig volksbestaan.

»Holland en Belgie hebben, door het hernemen hunner onafhankelijkheid, geene inbreuk gemaakt op het staatkundig stelsel van Europa; Belgie heeft zich niet van Holland afgescheiden, om zich met een ander volk te vereenigen, maar om weder op zich zelf te staan, en te blijven staan. De pligten, die hetzelve jegens Europa te vervullen heeft, bepalen zich daartoe, dat het, bij de handhaving zijner onafhankelijkheid, die van andere Staten eerbiedige. Meer kan Europa niet van hetzelve eischen.

»Sedert den 20sten October 1830 vereenigen zich in Holland de afgevaardigden der negen noordelijke gewesten afzonderlijk; in Belgie berust de vertegenwoordiging des volks sedert den 10den November bij het congres. De beide Staten zijn dus voor het inwendige gevestigd; maar behalve het vraagstuk der europesche belangen, hetwelk door onze onafhankelijkverklaring opgelost is, bestaan er tusschen de Hollanders en de Belgen nog vraagpunten ten opzigte van bijzondere belangen. Na een gemeenschappelijk bestaan, gedurende vijftien jaren, blijven er vele punten over, welke, bij de afscheiding, tusschen de beide volken moeten geregeld worden; ook is nog een gedeelte van het belgisch grondgebied door de hollandsche krijgsbenden bezet.

»Met het oogmerk, om eene bevrediging tot stand te brengen, en om den vrede van Europa te handhaven, hebben de gezanten der vijf groote mogendheden zich, in November 1830 te Londen vereenigd, en zich tot de regeringen van Holland en Belgie gewend, ten einde het bloedvergieten te doen ophouden, en, door hunne bemiddeling, de oplossing der geschilpunten gemakkelijk te maken, welke de beide partijen konden verdeeld houden. Sedert bijna zes maanden zijn de vijandelijkheden geschorst, maar noch Holland, noch Belgie, hebben rust en eene vaste orde van zaken erlangd.

»In menig opzigt hebben de beide landen elkander noodig; en echter zijn alle handelsbetrekkingen afgebroken; in afwachting van eenen altijd op handen zijnde en telkens weder uitgestelden oorlog, worden de staats-hulpbronnen door aanzienlijke wapeningen uitgeput; en toch is geen der beide volken tuk op oorlog of veroveringen; beiden willen zij slechts voor hunnen vaderlandschen bodem strijden.

»Is het, bij deze stemming der gemoederen, noodig, zulk eene bedenkelijke onzekerheid langer te doen duren, en eenen bloedigen strijd te vernieuwen? Is het noodig de beslissing van vraagstukken, welker oplossing door gemeenschappelijke onderhandelingen sedert lang had kunnen voorbereid worden, van de kans des oorlogs te doen afhangen? Wij maken ons gereed, om de vijandelijkheden te hervatten, ter zake van eenige geschilpunten, welke waarschijnlijk reeds zouden verevend zijn, indien de beide oorlogvoerende partijen, terstond na het aangaan der wapenschorsing, beproefd hadden met elkander te onderhandelen, zonder daarom juist belangelooze raadgevingen te versmaden.

»De vrede kan ons niet van buiten komen; wij zelven moeten ons dien geven. Na het hervatten der vijandelijkheden zullen de beide volken, uit den aard der zaak, evenwel altijd weder daartoe moeten komen, om met elkander te onderhandelen, ten zij het eene door het andere overheerd worde.

»In deze omstandigheden, en uit hoofde dezer bedenkingen, heeft de ondergeteekende de eer U. Exc. uit te noodigen, om aan deszelfs regering de benoeming van drie commissarissen voor te stellen, die zich in eene vreemde stad, bij voorbeeld Aken of Valenciennes, met even zoo vele belgische commissarissen zouden vereenigen. Dezelve zouden gelast worden, om zich over de grondslagen van een ontwerp van schikking te verstaan, hetwelk ter aanneming zoude kunnen worden voorgedragen aan het nationaal congres, en ter goedkeuring aan zoodanig gezag, als volgens de hollandsche grondwet bevoegd is, om zulk een verdrag te sluiten.

»Het nationaal congres is tegen den 18den Mei bijeengeroepen. Indien uwe regering begreep zich niet met het voorstel te kunnen vereenigen, dat de ondergeteekende de eer heeft U. Exc. te doen; of indien dezelve jegens ons bestuur een stilzwijgen bewaarde, hetwelk niet anders zoude kunnen aangemerkt worden, dan als eene verwerping van alle minnelijke schikking, dan is het te denken, dat Belgie onmiddelijk tot het hervatten der vijandelijkheden zoude moeten besluiten.

»De ondergeteekende protesteert bij

voorraad tegen alle valsche gevolgtrekking, welke men uit het tegenwoordige voorstel zoude kunnen afleiden; indien hij getracht heeft zulks met vastheid en gematigdheid te doen, dan geschiedt zulks omdat de nationale waardigheid geene andere houding gedoogde, en omdat de aard zijner mededeeling eene taal vereischte, die noch uittartend was, noch zwakheid verraadde.

»De ondergeteekende verzoekt Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken, de betuiging zijner hooge achting te willen aannemen."

Brussel 9 Mei 1831. LEBEAU.

(*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 9 *Mei.* De petersburgsche bladen geven de officiele berigten van de gevechten van den 14den en 15den April aan de Liewiec, en van den 18den, tusschen den generaal *Kreuz* en den poolschen generaal *Sierawski.* Het verlies der Polen in de eerstgenoemde gevechten wordt in dezelve op 2 à 3000 man begroot; dat van den generaal *Sierawski*, bij en gedurende zijnen terugtogt over de Weichsel, op 6000 man.

Den 11 *Mei.* Uit Warschau heeft men geene nadere berigten dan tot den 5den, doch uit brieven uit Gallicie blijkt met volkomene zekerheid, dat het ontwerp van den poolschen partijganger *Dwernicki*, om in Volhynie door te dringen en ook aldaar een opstand in den rug van het russische leger te bevorderen (van welke poging de Polen zich de gunstigste gevolgen voorspelden) ten eenemale is mislukt. Genoemde generaal schijnt aldaar genoegzaam geenen bijval te hebben gevonden. Het lijdt geen twijfel, of het verslaan van den generaal *Sierawski* heeft zeer ten nadeele van *Dwernicki* gewerkt, doch, volgens de officiele russische berigten, heeft de russische generaal *Rüdiger*, bij het gevecht van den 18den aan de Styr, allezins het voordeel van den dag gehad; — zijn de Russen de Polen steeds op den voet gevolgd, en is de generaal *Dwernicki* ten laatste genoodzaakt geworden, na vergeefsche pogingen te hebben aangewend, om gewapend naar de zijde van Zamosc te mogen terug trekken, de wapenen neder te leggen.

[Officiele berigten, nopens dezen voor de zaak der Polen zoo ongunstig uitgevallen togt, door het oostenrijksch regeringsblad bekend gemaakt, luiden als volgt:

»Na door den generaal *Rüdiger* bij Boremel te zijn geslagen, en op den linker oever van den Styr te zijn terug gedreven, is de generaal *Dwernicki* dien vloed bij Berestecko overgetrokken, ten einde naar Kremienicki voort te rukken, doch is hij door de bewegingen van den generaal *Rüdiger*, welke hem onmiddelijk was gevolgd, en door den tragen voortgang van den opstand in Volhynie *genoodzaakt* geworden den togt naar Podolie, en wel zoo digt mogelijk langs de oostenrijksche grenzen, voort te zetten.

»Zich op Kolodno hebbende gerigt, heeft hij die plaats in den nacht van 24 op 25 April verlaten, en is dezelve dien dag dadelijk door de Russen, onder den generaal *Rüdiger*, bezet. Vervolgens heeft de generaal *Dwernicki* zich naar Hnielce Wielkie begeven, en is hij den 27sten in die positie aan alle zijden door de Russen aangegrepen.

»De Polen zijn vechtende op oostenrijksch grondgebied terug getrokken en door de Russen op hetzelve gevolgd. De overste *de Fackh*, van het huzaren regiment *Geramb*, heeft zich met een deel zijner troepen tusschen de strijdenden geworpen; op zijn verzoek zijn de Russen dadelijk terug getrokken, en heeft *Dwernicki* zich verbonden, om het russische grondgebied niet weder te betreden, maar de wapenen af te leggen. Den laatstgenoemden is daarop Klebanowka als legerplaats aangewezen.

»De militaire oostenrijksche overheid heeft vervolgens de Polen vermaand, om de wapenen vrijwillig neder te leggen, ten einde aan de russische generaals te worden uitgereikt, en heeft tevens 8 battaillons en 24 eskadrons bij Tarnopol doen bijeentrekken, om deze vermaning kracht bij te zetten. De Polen hebben echter die troepen niet afgewacht, en de wapenen vrijwillig neder gelegd. De oostenrijksche regering heeft den generaal *Rüdiger* doen verzoeken, dezelve door eene commissie te laten overnemen, en heeft terstond een begin gemaakt met het vervoeren van een deel der ontwapende Polen meer binnenlands, tot dat de hoogste magt nader over hun lot zoude hebben beschikt."

In Berlijn wilde men weten, dat de troepen van *Dwernicki* vooreerst naar Hongarije zouden worden vervoerd. — Volgens bijzondere berigten zouden deze lieden, bij hunne komst op het grondgebied van Gallicie, niet sterker dan 4 à 5000 man zijn geweest.

Naar luid van bijzondere berigten uit Warschau van 1 Mei, had de generaal *Skrynecki* eene zeer sterke positie voor Praga bezet, en zoude hij gaarne hebben gezien, dat hij in dezelve door de Russen was aangetast geworden, doch is het voortrukken van de russische krijgsmagt niets meer geweest dan een middel, om aan het gros van het leger de gelegenheid te geven, om de aangewezene stellingen in de nabijheid van den Bug op eene regelmatige wijze te kunnen betrekken.

Het werkeloos worden van *Dwernicki* ontslaat de Russen van een gevaarlijken vijand. Het laat zich aanzien, dat de generaals *Rüdiger* en *Creuz* zich als nu spoedig weder met de troepen van den generaal *Witt* zullen vereenigen, en de Polen, het zij aan de Weichel, het zij op de regter flank van hun hoofdleger, verontrusten.]

— Z. M. de Koning heeft eene nadere verordening bekend gemaakt, omtrent de goederen der pruissische ingezetenen, die zich in Polen ophouden en niet binnen den bepaalden tijd van daar zijn terug gekeerd. Thans zal de verbeurd-verklaring dier goederen strekken ten voordeele van de provincie Posen, en wel tot ondersteuning van het schoolwezen in dat gewest, en tot ontlasting van eigendommen en gemeenten, welke door drukkende heerlijke regten bezwaard zijn. (*Haarl. Courant.*)

POLEN.

WARSCHAU, 9 *Mei.* De Staats-Courant behelst eenen brief van den kwartiermeester-generaal der Poolsche armee, den generaal *Prondzijnski*, aan den chef van den algemeenen staf der Russische armee, gedagteekend uit het Poolsche hoofdkwartier den 1sten Mei, waarbij hij, in naam van den Poolschen opperveldheer, aan den Russischen generaal te kennen geeft, dat de keizerlijke ukaze tegen de Litthauers, die, als broeders der Polen, het zwaard aangegord hebben, om hun vaderland te verlossen, de laatstgemelden noodzaakt; om aan den veldmaarschalk *Diebitsch* te verklaren, dat de uitvoering der straffen, bij deze ukaze tegen de Litthauers bepaald, van de zijde van Polen represaljes zal ten gevolge hebben, ten aanzien der 16,000 Russische krijgsgevangen, die zich in deszelfs magt bevinden, alsmede ten aanzien van degenen, welde de oorlogskans hem verder in handen zullen leveren; en dat, wanneer alsdan eene mate van verbittering ontstaan mogt, gelijk die aan het karakter der Polen zoo weinig voegt, de daaruit voortvloeijende schrikkelijke gevolgen, in de oogen der tijdgenooten en der geschiedenis; alleen zouden nederkomen op diegenen, welke allereerst daartoe aanleiding gegeven hebben. (*Arnh. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

OP authorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de zaken der *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de gequalificeerde KURATORS, aan CHRISTINA NIEBUR en W. H. HELCUS qq., FREDRIK NIEBUR overgeven $\frac{2}{3}$ aandeelen in den Boedel wijlen ANNA van NIEBUR; — als mede aan laatstgemelde qq., $\frac{1}{4}$ aandeel in den Boedel wijlen G. F. NIEBUR.

Paramaribo den 14 *Julij* 1831.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
R. GOLLENSTEDE.

De gequalificeerde KURATORS EN WEESMEESTEREN DER NIEUWE WEES- KURATEELE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER DEZER KOLONIE, zullen op Vrijdag den 22sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreve Kamer, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek doen verkoopen: Meubilaire Goederen, Mans Kleederen, een Tent-Sloep met vier riemen, enz. enz.; aankomende de Boedels EDWARD BACON JOYCE; GARBRAND GARRELTS BOUWERMAN; ISAAK BUENO DE MESQUITA; PHILIP ALLAMAND; en JOHN RELEY.

Voorts voor rekening den Heer B. D. BOSSCHER, te *Amsterdam:*

Negen vaten Kalk, gevonden in den Boedel wijlen den Heer CORNELIS VAN ELMPT.

Als mede de navolgende Slaven:

De Neger-Jongen PHILIP; aankomende den Boedel E. B. JOYCE.

De Slaven PRIMO, SECONDO, HENDRIK en PETRONELLA; aankomende den Boedel JOHN RELEY.

De reeds bij vorige Couranten geannonceerde Slaven:

COQUETTE, met haar dochter FRANCINA, en klein-kinderen ALBERTUS en ALBERTINA; aankomende voormelden Boedel C. VAN ELMPT.

De Slavin CONSTANTIA; aankomende den Boedel F. P. BUDIKER.

En eindelijk de Timmer-Negers:

PHILIP, LUBIN, WILLEM, PICANTRIE, PIETER, JAN en de Stal-Neger genaamd FORTUIN; aankomende de Minderjarigen WILLEM LEOPOLD DE VROOME.

Paramaribo den 13 *Julij* 1831.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Het behaagde den Alwijzen God, op den 8sten dezer, 's morgens om *half elf* uren, onze geachte en zeer geliefde Moeder en Behuwd-Moeder, HELENA JAKOBA FRANCINA BLIEK, weduwe wijlen P. W. SPILLENAAR, in den ouderdom van circa 63 jaren, tot zich te nemen. Zij ontsliep zeer zacht, na eene kortstondige ziekte. — Een ieder die haar gekend heeft, zal gereedelijk beseffen, wij het gemis van eene teedere en zorgvuldige Moeder betreuren. — Wij berusten echter in Gods wil; gevende langs dezen weg van dit, voor ons treffend verlies, kennis aan vrienden en bekenden, en verzoeken van rouwbeklag verschoond te blijven.

Paramaribo den 11 *Julij* 1831.

P. P. SPILLENAAR.
C. S. SPILLENAAR.
M. SPILLENAAR.
Geb. LANGFORT.

Het Kantoor van den ondergeteekende, wordt gehouden in de *Grave Straat*, La. B. No. 49.

PRESBURG,
Advokaat.

TE HUUR:

Een bekwame KOK; adres ten kantore van den ondergeteekende.

Paramaribo den 13 *Julij* 1831.

J. L. KARSSEBOOM qq.

De Wed. P. J. KROON vertrekt.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.